

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou v právní věci žalobce **Bc. J. K.**, narozeného, bytem, zastoupeného obecným zmocněncem Mgr. M. S., bytem, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 22.8.2014, č.j.,

t a k t o :

I. Žaloba **s e z a m í t á .**

II. Žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Ve včas podané žalobě žalobce uvedl, že žalovaná dne 6.6.2014 vydala rozhodnutí pod č.j. 550 105 0247, kdy rozhodla tak, že žalobci náleží invalidní důchod pro invaliditu II. stupně.

Žalobce podal proti uvedenému rozhodnutí v zákonné lhůtě námitky, které řádně odůvodnil. Žalovaná podané námitky rozhodnutím pod č.j. 550 105 0247/47091-VD dne 22.8.2014 zamítla a v dané věci rozhodla tak, že potvrdila rozhodnutí ČSSZ ze dne 6.6.2014.

Žalobce má zato, že rozhodnutí ČSSZ a jemu předcházející posudek, nebyly vydány v souladu s právními předpisy. Není také zcela k dispozici veškerá zdravotní dokumentace žalobce, věří, že přiložené lékařské zprávy jí tak umožní získat alespoň základní představu o jeho zdravotním stavu a nezbytnosti, že mu náleží invalidní důchod pro invaliditu III. stupně.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaná uvedla, že v předmětné věci se jedná o dávku podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí žalované závislé především na odborném lékařském posouzení a provedení důkazu posudkem příslušné posudkové komise MPSV ČR ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění. Rozhodnutí ve věci samé proto ponechává na úvaze soudu podle závěru posudkové komise.

Pokud jde o napadené rozhodnutí ČSSZ, jedná se o rozhodnutí z 22.8.2014, kdy bylo rozhodnuto tak, že námitky žalobce se zamítají a rozhodnutí ČSSZ, č.j. 550 105 0247 ze dne 6.6.2014 se potvrzuje.

Z odůvodnění tohoto rozhodnutí pak vyplynulo, že ČSSZ rozhodnutím ze dne 6.6.2014 rozhodla, že podle ust. § 39 odst. 2 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů a čl. II., bodu 3. zákona č. 220/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů a některé další zákony, účastníku řízení náleží od 21.1.2014 invalidní důchod pro invaliditu II. stupně. Podkladem tohoto rozhodnutí byl posudek o invaliditě MěSSZ Brno ze dne 20.3.2014, podle kterého již není účastník řízení podle ust. § 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění invalidní pro invaliditu I. stupně, ale byl od 21.1.2014 uznán invalidním pro invaliditu II. stupně podle ust. § 39 odst. 2 písm. b) citovaného zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 55%.

Dále bylo zjištěno, že v rámci řízení o námitkách ČSSZ nechala vypracovat nový posudek o invaliditě, který byl vypracován lékařem ČSSZ dne 21.8.2014. Bylo zjištěno, že účastník řízení je invalidní podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů. Nejedná se u něj však toho času o požadovanou invaliditu III. stupně dle ust. § 39 odst. 2 písm. c) zákona č. 155/1995 Sb., ani se již nejedná o invaliditu I. stupně dle ust. § 39 odst. 2 písm. a) citovaného zákona, ale jde u něj od 21.1.2014 o invaliditu II. stupně dle ust. § 39 odst. 2 písm. b) citovaného zákona, neboť míra poklesu jeho pracovní schopnosti byla určena ve výši 55%, v souvislosti s úrazem ze dne 7.2.2013. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu účastníka řízení s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XV. (funkční poruchy, postižení po úrazech, operacích), oddílu B (postižení končetin), položce 1 (ztráty končetin, jejich částí), písm. c/ (anatomická ztráta dolní končetiny v bérce nebo ztráta horní končetiny v předloktí s ohledem na dominanci), přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, pro kterou se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 35-45%. Míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena na

horní hranici daného procentního rozmezí, tj. 45%. Vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu účastníka řízení se pak podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky zvyšuje stanovená základní hodnota o dalších maximálně možných 10% a celkově tak činí 55%.

Vzhledem k tomu, že s takovýmto posouzením zdravotního stavu a s rozhodnutím žalované v námitkovém řízení žalobce nesouhlasil, podal proti němu žalobu, která se dostala k řešení Krajskému soudu v Brně.

Ten v rámci dokazování nechal znovu posuzovat zdravotní stav a schopnost soustavné výdělečné činnosti žalobce a požádal PK MPSV ČR, na pracovišti v Brně o vypracování posudku o zdravotním stavu žalobce. Ten byl vypracován posudkovou komisí, která jednala ve správném složení dne 20.2.2015.

PK MPSV v posudkovém zhodnocení a závěru uvedla, že k datu vydání napadeného rozhodnutí ČSSZ šlo o 59 letého posuzovaného s bakalářským vzděláním administrativně správním, s převažující administrativně technickou praxí, který byl v minulosti částečně invalidní pro značně ztížené obecné životní podmínky, a to v souvislosti s úrazem levé dolní končetiny v roce 1974. Po novém úrazu v únoru 2013 došlo k otevření původně zhojeného defektu pahýlu levé dolní končetiny. Po vyčerpání možností konzervativní léčby, která nepřinesla efekt ve smyslu zhojení defektu, bylo rozhodnuto o amputaci levé dolní končetiny v bérce. Operace byla provedena bez komplikací v lednu roku 2014, potom byl posuzovaný přeložen k intenzivní rehabilitaci, byla mu zhotovena bérceová protéza, se kterou nacvičil chůzi s oporou o dvou francouzských holích a rovněž i sebeobslužné úkony. Při propuštění z doléčovacího a rehabilitačního pracoviště dne 6.3.2014 byl podle dokumentace již pahýl levé dolní končetiny zhojen a posuzovaný byl schopen chůze s použitím protézy a dvou francouzských holí, zvládal chůzi po schodech i v běžném terénu. Z doložené a dožádané zdravotní dokumentace vyplývá, že při letitém porušení stereotypu chůze, v důsledku poúrazového chybění přednoží a ztuhnutí hlezenního kloubu levé dolní končetiny, bylo zhotovení vyhovující bérceové protézy komplikované a na její plné využití si posuzovaný obtížně zvykal. Schopnost samostatného pohybu s použitím francouzských berlí i běžnou sebeobsluhu přesto nacvičil již při rehabilitačním pobytu, který absolvoval v únoru 2014, a to při neporušené normální funkci pravé dolní končetiny i obou horních končetin, při uspokojivé funkci velkých kloubů pahýlu levé dolní končetiny.

Posudková komise pak v závěru uvedla, že na základě prostudované zdravotní dokumentace a stavu zjištěného při jednání PK došla k závěru, že k datu vydání napadeného rozhodnutí šlo u posuzovaného o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou byl stav po amputaci levé dolní končetiny pod kolenem, který je v posudku funkčně zhodnocen. Míru poklesu pracovní schopnosti PK MPSV hodnotila dle vyhl. č. 359/2009 Sb. v platném znění následovně:

Kapitola XV., oddíl B, položka 1, písm. c) ... 45%.

PK použila k hodnocení horní hranici daného procentního rozmezí vzhledem k tomu, že jde o vysokou amputaci v bérce s komplikovanou oprotézovatelností a s porušeným stereotypem chůze. Samotnou amputaci jedné dolní končetiny v bérce s vyhovující protézou by bylo možno hodnotit dolní hranicí procentního rozmezí. S přihlédnutím k ostatním

zdravotním postižením, především pro sekundární páteřní bolestivý syndrom, PK zvyšuje hodnocení o celých 10%, takže celkově činí míra poklesu pracovní schopnosti 55%.

Nejde o stav uvedený pod písm. a) nebo b) stejné položky, protože anatomická ztráta končetiny nesplňuje medicínská kritéria pod těmito písmeny uvedená.

Ostatní zdravotní postižení uvedená v diagnostickém souhrnu samostatně nezpůsobují větší pokles pracovní schopnosti než rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

Pro změnu podle § 4 vyhlášky neshledala PK důvodů vzhledem k dosaženému věku posuzovaného.

Při uvedeném zdravotním stavu byl posuzovaný schopen vykonávat výdělečnou činnost s podstatně menšími nároky na **tělesnou schopnost**, podle § 5 vyhlášky.

Byl schopen využít dosaženého vzdělání, zkušeností a znalostí, které získal z předchozí výdělečné činnosti.

Nejednalo se o stav uvedený v § 6, kdy je pojištěnec schopen vykonávat výdělečnou činnost jen za zcela mimořádných podmínek.

K datu vydání napadeného rozhodnutí šlo u posuzovaného o invaliditu II. stupně.

Pro datum vzniku invalidity II. stupně volí PK shodně s prvoinstančním posudkem i posudkem námitkové agendy zprávu chirurgické kliniky z 21.1.2014, která potvrzuje trvalou změnu zdravotního stavu posuzovaného.

Odlišně od prvoinstančního posouzení u posudku námitkové agendy PK upouští od dalších kontrolních lékařských prohlídek. Jde o trvalý stav bez předpokladu podstatné změny ve smyslu zlepšení u 60 letého posuzovaného.

Závěr posudku je tedy takový, že k datu vydání napadeného rozhodnutí šlo u žalobce o invaliditu II. stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona o důchodovém pojištění, s datem vzniku 21.1.2014.

Po vypracování tohoto posudku Krajský soud v Brně nařídil ve věci jednání na den 6.5.2015.

U tohoto jednání zmocněnec žalobce uvedl, že žalobce nesouhlasí s vypracovaným posudkem PK MPSV ČR, a to zejména z toho důvodu, že v posudku PK se posudková komise zatím zcela důsledně nevyjádřila k tomu, jakých pracovních činností by byl žalobce schopen, zejména s ohledem na svůj zdravotní stav a také s ohledem na situaci na trhu práce.

Žalobce samotný pak uvedl, že PK se nevypořádala s tím, jakou pracovní činnost by mohl se svým zdravotním stavem vykonávat. Situace je u něho totiž taková, že přibližně každé dvě hodiny si musí protézu sundat, očistit ji a udělat hygienu pahýlu. Neví, jak by toto

mohl zvládat v jakémkoliv zaměstnání, i pokud by pracoval na zkrácený pracovní úvazek. Musí se totiž počítat s tím, že určitou dobu trvá doprava do zaměstnání i ze zaměstnání, a i kdyby pracoval žalobce např. na 6 hodinový pracovní úvazek, bude z domu minimálně 7 až 8 hodin a za této situace by žádnou hygienu provádět nemohl. Situace je pak zvlášť složitá v letních měsících, kdy bývají vysoké teploty, a bez provádění patřičné hygieny by se udělala opruzenina a došlo by u žalobce k zánětu. Je přesvědčen, že s ohledem na tyto skutečnosti, nemůže naprosto žádné zaměstnání vykonávat. Pokud je bez protézy, potřebuje nějakou asistenci, např. při koupání apod.

Krajský soud v Brně poté požádal PK MPSV ČR, na pracovišti v Brně o vypracování doplňujícího posudku, přičemž posudkové komisi zaslal protokol ze soudního jednání.

PK MPSV po prostudování protokolu z jednání uvedla v posudku následující:

Ve vyhl. č. 359/2009 Sb. se v § 5 konstatuje, že v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35%, nejvíce o 69% se stanoví, zda je pojištěnec schopen po vzniku invalidity I. nebo II. stupně vykonávat výdělečnou činnost jen s podstatně menšími nároky na tělesné, smyslové nebo duševní schopnosti v odst. 1. nebo s podstatně menšími nároky na kvalifikaci v odst. 2. v podstatně menším rozsahu a intenzitě. Dále zda je schopen rekvalifikace na jiný druh výdělečné činnosti.

Z výše uvedeného, jak PK uvedla, je zřejmé, že se posudkový lékař OSSZ, námitkové agendy ani PK MPSV nemá ze zákona povinnost vyjadřovat se ke konkrétnímu pracovnímu zařazení. Posouzení zdravotního stavu ke konkrétní profesi (nárokům konkrétní práce) je pouze v kompetenci pověřeného lékaře závodní preventivní péče (pracovně lékařské péče).

PK MPSV tedy v posudku z 10.2.2015 stanovila míru poklesu pracovní schopnosti vyplývající z dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a v rámci výše uvedeného právního ustanovení se vyjádřila v obecné rovině k omezením, které ze zjištěného stavu vyplývají. Situací na trhu práce je kompetentní řešit instituce k tomu určená, tj. úřad práce.

Pro stanovení poklesu pracovní schopnosti je vždy posudkové rozhodný charakter a tíže funkční poruchy vzniklé v důsledku dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, se zohledněním stupně kvalifikace, nicméně specifika pracovního trhu v jednotlivých regionech nejsou posudkově rozhodná.

Dále PK MPSV konstatuje, že přes objektivizované fyzické postižení jedné dolní končetiny, nemá posuzovaný jiné funkčně závažné tělesné postižení, má v plném rozsahu zachované duševní a smyslové kompetence, navíc má i vysoký kvalifikační potenciál, který mu umožňuje vykonávat přiměřenou výdělečnou činnost.

V závěru pak uvedeno, že PK MPSV vyhodnotila skutečnosti, které vedly k žádosti o vypracování doplňujícího posudku, a neshledala důvodu pro změnu již přijatého posudkového závěru.

Krajský soud v Brně poté nařídil jednání na den 1.7.2015.

U tohoto jednání obecný zmocněnec žalobce uvedl, že žalobce nesouhlasí s doplňujícím posudkem a jeho závěry. Poukázal na to, že PK, než vypracovala doplňující posudek, žalobce znovu nepředvolala k jednání, což tento očekával a v podstatě opsala závěry s předchozího posudku. PK nevzala vůbec v potaz, že žalobce při výkonu pracovní činnosti by potřeboval asistenci druhé osoby a s ohledem na pracovní možnosti v regionu, kde žije, nepřihlédla ke všem možným skutečnostem. Poukázal také na zprávu protetiky a ortopeda, založenou ve spise, z níž vyplývá, že asistence druhé osoby v případě žalobce je nezbytně nutná.

Zástupce žalované ani k původnímu posudku ani k doplňujícímu posudku neměl žádné výhrady a s jejich závěry souhlasil.

Posouzení věci krajským soudem.

Žaloba není důvodná.

Krajský soud v Brně po provedení důkazů posudkem PK MPSV ČR ze dne 10.2.2015 a doplňujícího posudku téže posudkové komise z 2.6.2015 dospěl k závěru, že žaloba žalobce důvodná není. Posudky, které PK MPSV ČR vypracovala, vycházely ze všech odborných lékařských nálezů ohledně zdravotního stavu žalobce, řádně se s těmito zprávami vypořádala a srozumitelným způsobem je pro soud i účastníky vyložila, takže posudky PK MPSV jsou soudem pokládány na posudky úplné, správné a přesvědčivé.

Posudková komise se řádně vypořádala a zdůvodnila i otázku pracovního zařazení žalobce při II. stupni invalidity.

S ohledem na pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce ve výši 55% se tedy jedná dle zákona č. 155/1995 Sb., § 39 odst. 2 písm. b), o II. stupeň invalidity.

Vzhledem na přesvědčivé posudky PK MPSV ČR soud žalobu tedy jako nedůvodnou zamítl dle § 78 odst. 7 s.ř.s.

Výrok o nákladech řízení se opírá o ust. § 60 odst. 1, 2 s.ř.s. Žalobce ve věci neměl úspěch, náklady řízení mu proto nebyly přiznány, pokud jde o žalovanou, ta nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje,

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů
vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 1. července 2015

JUDr. Jana Kubenová, v.r.
samosoudkyně